

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיזהו תרבות המרבה בפירות, כיצד לקח הימנו חטים בדינר זהב וכו'.												■
אטו כל הני דאמרינן עד השתא לאו רבית הוא?												?
עד כאן של תורה, מכאן ואילך של דבריהם.	רבי אבהו:											!
עד כאן של תורה, מכאן ואילך של דבריהם.	וכן אמר רבא:											!
עד כאן (איוב כ"ז) יכין רשע וילבש צדיק.												■
עד כאן ותו לא?												?
אלא, אפילו עד כאן יכין רשע וילבש צדיק.												■
עד כאן רבית קצוצה, מכאן ואילך אבק רבית.												■
רבית קצוצה - יוצאה בדיינין, אבק רבית - אינה יוצאה בדיינין.	רבי אלעזר:											■
אפילו רבית קצוצה נמי אינה יוצאה בדיינין.	רבי יוחנן:											■
מאי טעמא דרבי יוחנן - דאמר קרא (יחזקאל י"ח) בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התעבות האלה עשה - למיתה ניתן ולא להישבון.	רבי יצחק:											■
אמר קרא (ויקרא כ"ה) אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך - למורא ניתן ולא להשבון.	רב אדא בר אהבה:											■
מגופיה דקרא שמיע ליה - (יחזקאל י"ח) מות יומת דמיו בו יהיה - הוקשו מלוי רבית לשופכי דמים, מה שופכי דמים לא ניתנו להשבון - אף מלוי רבית לא נתנו להשבון.	רבא:											■
מאי טעמא דרבי אלעזר דאמר קרא (ויקרא כ"ה) וחי אחיך עמך - אהדר ליה כי היכי דניחי.	רב נחמן בר יצחק:											■
ורבי יוחנן, האי וחי אחיך עמך מאי עביד ליה?												?
מבעי ליה לכדתניא:	[רבי יוחנן]											!
שנים שהיו מהלכין בדרך, וביד אחד מהן קיתון של מים, אם שותין שניהם - מתים, ואם שותה אחד מהן - מגיע לישוב. דרש בן פטורא: מוטב שישתו שניהם וימותו, ואל יראה אחד מהם במיתתו של חברו.	דרש בן פטורא:											!
וחי אחיך עמך - חיך קודמים לחיי חבריך.	עד שבא רבי עקיבא ולימד:											!
הניח להם אביהם מעות של רבית, אף על פי שיודעים שהן של רבית - אינן חייבין להחזירן.	מיתבי:											?
הא אביהן - חייב להחזירן												?
בדין הוא דאבוהון נמי לא מיחייב להחזיר, ואידי דקא בעי למתני סיפא:												!
הניח להן אביהם פרה וטלית וכל דבר המסוים - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהם	[סיפא]											!
תני נמי רישא בדידהו.												!
והני, מפני כבוד אביהם מי מיהיב? קרי כאן (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאר - בעושה מעשה עמך												?
בשעשה תשובה	כדאמר רבי פנחס משמיה דרבא:											!
הכא נמי - בשעשה תשובה.												!
אי עשה תשובה, מאי בעי גביה?												?
שלא הספיק להחזיר עד שמת.												!
הגזלנין ומלוי רבית, אף על פי שגבו - מחזירין.	מיתבי:											?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גזלנים, מאי אף על פי שגבו איכא? אי גזול - גזול, אי לא גזול - גזלנין קרית להו?									ז	ז		בב.
אלא אימא: גזלנין ומאי ניהו - מלוי רבית, אף על פי שגבו - מחזירין										ז		בב.
תנאי היא										!		בב.
פוטרין את המלוה ואת הערב, מפני שיש בהן קום עשה.	דתניא: רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב:									!		בב.
מאי קום עשה - לאו משום דאמרינן להו קומו אהדורו?										!		בב.
לאו בני אהדורי נינהו.	מכלל דתנא קמא סבר:									!		בב.
לא, מאי קום עשה - לקרוע שטרא.										!		בב.
מאי קסבר?										^		בב.
אי קסבר שטר העומד לגבות כגבוי דמי										!		בב.
והא עבדו איסורייהו										ז		בב.
ואי לאו כגבוי דמי										!		בב.
הא לא עבוד ולא כלום										ז		בב.
לעולם קסבר שטר העומד לגבות לאו כגבוי דמי, והא קא משמע לן: דשומא מילתא היא.										!		בב.
הכי נמי מסתברא										■		בב.
ואלו עוברים בלא תעשה: המלוה והלווה, הערב והעדים.	דתנן:									■		בב.
בשלמא כולהו - עבוד מעשה, אלא עדים מאי עבוד?										ז		בב.
אלא, לאו שמע מינה דשומא מילתא היא, שמע מינה.										!		בב.
כל שאילו בדיניהם מוציאים מלוה למלוה - בדינינו מחזירין ממלוה ללוה, כל שאילו בדיניהם אין מוציאים מלוה למלוה - בדינינו אין מחזירין ממלוה ללוה.	רב ספרא:											בב.
וכללא הוא? והרי סאה בסאה, דבדיניהם מוציאים מלוה למלוה, ובדינינו אין מחזירין ממלוה ללוה	אביי לרב יוסף:									ז		בב.
אינהו בתורת פקדון אתא לידיה.	אמר ליה: [רב יוסף]									!		בב.
והרי משכנתא בלא נכייאת, דבדיניהם מוציאים מלוה למלוה, ובדינינו אין מחזירין ממלוה ללוה	רבינא לרב אשי:									ז		בב.
אינהו בתורת זבני אתא לידיהו.	אמר ליה: [רב אשי]									!		בב.
אלא כל שאילו בדיניהן דקאמר רב ספרא מאי אתא לאשמועינן?										ז		בב.
הכי אתא לאשמועינן: כל שאילו בדיניהן מוציאים מלוה למלוה - בדינינו מחזירין ממלוה ללוה, ומאי ניהו - ברבית קצוצה, וכדרכי אלעזר. כל שאילו בדיניהם אין מוציאים בדינינו אין מחזירין - רבית מוקדמת, רבית מאוחרת.										!		בב.
כיצד? לקח הימנו חטים בדינר זהב הכור וכן השער וכו'.												בב.
וכי אין לו יין מאי הוי?										ז		בב.
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער - פוסקין, אף על פי שאין לזה יש לזה	והתניא:									ז		בב.
מתניתין בבא לחוב בדמיהן עסקינן.	רבה:									!		בב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי שהיה נושה בחבירו מנה, והלך ועמד על גורנו, ואומר: תן לי מעותי, שאני רוצה ליקח בהם חטים. אמר לו: חטים יש לי, שאני נותן לך, צא ועשה עלי כשער של עכשיו, ואני אעלה לך כל שנים עשר חדש - אסור, דלאו כאיסרו הבא לידו דמי.	וכדתניא:											כ:ב
אי דלא כאיסרו הבא לידו - מאי אריא אין לו? אפילו יש לו נמי?												כ:ב
מתניתין כדתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא.	אלא, אמר אביי:											כ:ב
יש דברים שהם מותרין, ואסורין מפני הערמת רבית. כיצד? אמר לו: הלויני מנה - אמר לו: מנה אין לי, חטין במנה יש לי, שאני נותן לך. נתן לו חטין במנה, וחזר ולקחן הימנו בעשרים וארבע סלע - מותר, ואסור לעשות כן מפני הערמת רבית.	דתני רב ספרא ברבית דבי רבי חייא:											כ:ב
הכא נמי, כגון דאמר הלויני שלשים דינרים. אמר ליה: שלשים דינרים אין לי, חטין בשלשים דינרים יש לי, שאני נותן לך. נתן לו חטין בשלשים דינרים, וחזר ולקחם הימנו דינר זהב. אי אית ליה חמרא ללוה דיהיב ליה בשלשים דינר - פירא הוא דקא שקיל מיניה, ולית לן בה. ואי לא, כיון דלית ליה חמרא - ודאי משקל זוזי מיניה, מחזי כרבית.												כ:ב
אי הכי, תן לי חטי? דמי חטי מבעי ליה?	אמר ליה רבא:											כ:ב
תני: דמי חטי.												כ:ב
שאני מוכרן?												כ:ב
שמכרתים לך מבעיא ליה?												כ:ב
תני: שמכרתים לך.												כ:ב
הרי חטיך עשויות עלי בשלשים דינרין?												כ:ב
מעיקרא נמי הכי אוקמיניהו עילויה?												כ:ב
הכי קאמר ליה: בדמי חטיך שעשית עלי בשלשים דינר?												כ:ב
הרי לך אצלי בהן יין ויין אין לו?												כ:ב
והא בדינר זהב הכור, וכן השער קתני.												כ:ב
כי שכיבנא, רבי אושעיא נפק לוותי, דמתרצנא מתניתין כוותיה.	אלא אמר רבא:											כ:ב
הרי שהיה נושה בחבירו מנה, והלך ועמד על גורנו, ואומר: תן לי מעותי שאני רוצה ליקח בהן חטין. ואמר לו: חטין יש לי שאני נותן לך, צא ועשאן עלי כשער של עכשיו. הגיע זמן חטין למכור, אמר לו: תן לי חטין, - שאני רוצה למוכרן וליקח בהן יין, אמר לו: יש לי יין שאני נותן לך, צא ועשאן עלי כשער של עכשיו. הגיע זמן יין למכור, ואמר לו: תן לי ייני, שאני רוצה למוכרו וליקח בו שמן. אמר לו: שמן יש לי שאני נותן לך, צא ועשהו עלי כשער של עכשיו. כולם, אם יש לו - מותר, אין לו - אסור.	דתני רבי אושעיא:											כ:ג
ומאי לקח - לקח בהלוואתו.												כ:ג
שמע מינה מדרבי אושעיא תלת:	רבא:											כ:ג
שמע מינה דמעמידין מלוה על גבי פירות, ולא אמרינן דלא כאיסרו הבא לידו הוא.												כ:ג
ושמע מינה: הוא דיש לו?												כ:ג
ושמע מינה: איתא לדרבי ינאי.												כ:ג
מה לי הן, מה לי ינאי?	דאמר רבי ינאי:											כ:ג
עושין אמנה בפירות, ואין עושין אמנה בדמים.	דאתמר, רב:											כ:ג
מה לי הן, ומה לי דמיהן.	רבי ינאי:											כ:ג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מציג-איזהו נשך	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כולם, אם יש לו - מותר	מימרא:												
בשמך.	רב הונא אמר רב:												
אי בשמשך צריכא למימר?													
אלא: כגון שיחד לו קרן זוית.													
הא מני - רבי יהודה היא	שמואל:												
צד אחד ברבית מותר.	דאמר: [רבי יהודה]												
הרי שהיה נושה בחבירו מנה, ועשה לו שדהו מכר, בזמן שהמוכר אוכל פירות - מותר, לוקח אוכל פירות - אסור.	דתניא: [רבנן]												
אף בזמן שהלוקח אוכל פירות - מותר.	רבי יהודה:												
מעשה בביתוס בן זונין שעשה שדהו מכר על פי רבי אלעזר בן עזריה, ולוקח אוכל פירות היה.	אמר להם רבי יהודה:												
משם ראייה? מוכר אוכל פרות היה, ולא לוקח.	אמרו לו:												
מאי בינייהו?													
צד אחד ברבית איכא בינייהו.	אביי:												
רבית על מנת להחזיר איכא בינייהו.	רבא:												
השתא דאמר רבי ינאי: מה לי הן ומה לי דמיהן אמרינן, מה לי דמיהן ומה לי הן - נמי אמרינן, ופוסקין על שער שבשוק, ואף על פי שאין לו.	רבא:												
כולם, אם יש לו - מותר, אם אין לו - אסור	איתיביה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרבא:												
התם הלואה, הכא זביני.	אמר להו: [רבא]												
מאי טעמא אמרו רבנן פוסקין על שער שבשוק ואף על פי שאין לו - דאמר ליה: שקילא טיבותיך ושדייא אחזירי, מאי אהנית לי? אי הו לי זוזי בידי הוה מזבנינא בהיני ובשילי בזולא.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:												
אלא מעתה מותר ללות סאה בסאה משום דמצי אמר ליה: שקילא טיבותיך ושדייא אחזירי, דאמר ליה: חטי דקדחי באכלבא?	אביי לרב יוסף:												
התם - הלואה, הכא - זביני.	אמר ליה: [רב יוסף]												
והא בעי למיתב זוזי לספסירא?	אדא בר אבא לרבא:												
דקא יהיב ליה נמי.	אמר ליה: [רבא]												
זוזי דאינשי אינהו עבדי ליה ספסירותיה.	רב אשי:												
האי מאן דיהיב זוזי אתרעא חריפא צריך לאיתחזויי לבי דרי.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:												
למאי?													
אי למקנא													
הא לא קני													
אי לקבולי עליה מי שפרע													
כי לא מיתחזוי נמי מקבל עליה מי שפרע													

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לעולם לקבולי עליה מי שפרע, ומאן דיהיב זוזי אתרעא חריפא לבי תרי תלתא יהיב, אי מיתחזי ליה - סמכא דעתיה, ואי לא - אמר ליה: אמינא דאשכחתי פירי דשפירי מדידי, ושקלת.												30
השתא דאמרת משום מסמך דעתא, אפילו אשכחיה בשוקא ואמר ליה - סמכא דעתיה.	רב אשי:											30
כללא דריביתא: כל אגר נטר ליה - אסור.	רב נחמן:											30
האי מאן דיהיב זוזי לקיראה וקא אזלי ארבע ארבע, ואמר ליה יהיבנא לך חמש חמש איתנהו גביה - שרי, ליתנהו גביה - אסור.	ואמר רב נחמן:											30
פשיטא												30
לא צריכא דאית ליה אשראי במתא. מהו דתימא: כיון דאית ליה אשראי במתא - כעד שיבא בני או עד שאמצא מפתח דמי, קא משמע לן: כיון דמחסרי גוביינא כמאן דליתנהו דמי.												30
האי מאן דאזויף פשיטי מחבריה ואשכח ביה טופיינא, אי בכדי שהדעת טועה - מיחייב לאהדוריה ליה, ואי לאו - מתנה בעלמא הוא דיהיב ליה.	ואמר רב נחמן:											30
היכי דמי בכדי שהדעת טועה?												30
בעישורייתא וחומשייתא.	רב אחא בריה דרב יוסף:											30
ואי איניש תקיפא הוא דלא יהיב מתנה, מאי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											30
דלמא מיגזל גזליה, ואבלע ליה בחשבון.	אמר ליה: [רב אשי]											30
הגוזל את חבריו והבליע לו בחשבון - יצא.	דתניא:											30
ואי איניש דאתי מעלמא, דלא שקיל וטרי בהדיה, מאי?												30
דלמא איניש אחרינא גזליה, ואמר ליה: כי זויף פלוני פשיטי מינך - אבלע ליה בחשבון.	אמר ליה: [רב אשי]											30
הוה יתיבנא בשילהי פרקי דרב, ושמעית דקאמר קרי קרי, ולא ידענא מאי קאמר.	רב כהנא:											30
בתר דקם רב, אמרי להו: מאי קרי קרי דקאמר רב?	[רב כהנא]											30
הכי קאמר רב האי מאן דיהיב זוזי לגינאה אקרי, וקא אזלי עשרה קרי בני זרתא. ואמר ליה: יהיבנא לך בני גרמידא, איתנהו - שרי, ליתנהו - אסור.	אמרו לי:											30
פשיטא												30
מהו דתימא: כיון דממילא קא רבו - שפיר דמי, קא משמע לן.												30
כמאן												30
כי האי תנא												30
ההולך לחלוב את עזיו ולגוזו את חליו ולרדות את כוורתו, מצאו חבריו ואמר לו: מה שעזי חולבות מכור לך, מה שרחלי גוזות מכור לך, מה שכורתי רודה מכור לך - מותר. אבל אם אמר לו: מה שעזי חולבות כך וכך מכור לך, מה שרחלי גוזות כך וכך מכור לך, מה שכורתי רודה כך וכך מכור לך - אסור. ואף על גב דממילא קא רבו, כיון דליתנהו בההיא שעתא - אסור.	דתניא:											30
כיון דממילא קא רבו - שפיר דמי.	איכא דאמרי אמר רבא:											30
כך וכך אסוך	והתניא:											30
התם לאו מיניה קא רבו, דשקלי ליה להאי ואתי אחרינא בדוכתיה. הכא - מיניה קא רבו, דכי שקלי ליה להאי לא אתי אחרינא בדוכתיה.												30
שרי ליה לאיניש למימר ליה לחבריה: הילך ארבעה זוזי אחביתא דחמרא, אי תקפה - ברשותך, אי יקרא אי זילא - ברשותי.	אביי:											30
האי קרוב לשכר ורחוק להפסד הוא	רב שריבא לאביי:											30

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיון דמקבל עליה זולא, קרוב לזה ולזה הוא.	אמר ליה:										!	◇
המלוה את חבירו לא ידור בחצרו חנם, ולא ישכור ממנו בפחות מפני שהוא רבית.												■
אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אינו צריך להעלות לו שכר, הלוהו ודר בחצירו - צריך להעלות לו שכר.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											■
מאי קא משמע לן?											?	
המלוה את חבירו לא ידור בחצירו חנם, ולא ישכור ממנו בפחות - מפני שהוא רבית	תנינא:										?	◇
אי ממתניתין הוה אמינא: הני מילי - בחצר דקיימא לאגרא, וגברא דעביד למיגר. אבל חצר דלא קיימא לאגרא, וגברא דלא עביד למיגר - אימא לא, קא משמע לן.											!	◇
אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אינו צריך להעלות לו שכר, הלוהי ודר בחצרי - צריך להעלות לו שכר.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											■
מאן דאמר הלוהו - כל שכן הלוהי, ומאן דאמר הלוהי - אבל הלוהו לא. מאי טעמא? כיון דמעיקרא לאו אדעתא דהכי אוזפיה - לית לן בה.												■
רב יוסף בר חמא תקיף עבדי דאינשי דמסיק בהו זווי ועבדי בהו עבידתא.	[רב יוסף בר חמא]											○
מאי טעמא עביד מר הכי?	אמר ליה רבא בריה:										?	
אנא כרב נחמן סבירא לי	אמר ליה: [רב יוסף בר חמא]										!	
עבדא נהום כריסיה לא שוי.	דאמר רב נחמן:										!	◇
אימור דאמר רב נחמן - כגון דארי עבדיה, דמרקיד בי כובי, עבדי אחרני מי אמר?	אמר ליה: [רבא בריה]										?	
אנא כי הא דרב דניאל בר רב קטינא אמר רב סבירא לי	אמר ליה: [רב יוסף בר חמא]										!	
התוקף עבדו של חבירו ועשה בו מלאכה - פטור, דניחא ליה דלא נסתרי עבדיה.	דאמר: [רב דניאל בר רב קטינא]										!	◇
הני מילי - היכא דלא מסיק ביה זווי. מר, כיון דמסיק בהו זווי - מחזי כרבית.	אמר ליה: [רבא בריה]										?	◇
אף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - אינו צריך להעלות לו שכר, הלוהו ודר בחצירו - צריך להעלות לו שכר.	דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										?	◇
הדרי בי.	אמר ליה: [רב יוסף בר חמא]											■
האי מאן דמסיק זווי דריביתא בחבריה, וקא אזלי חטי ארבעה גריו בזווא בשוקא, ויהיב ליה איהו חמשה, כי מפקינן מיניה - ארבעה מפקינן מיניה, איך אוזולי הוא דקא מזויל גביה.	אביי:											◆
חמשה מפקינן מיניה. דמעיקרא בתורת ריביתא אתאי לידיה.	רבא:											◆
האי מאן דמסיק ארבעה זווי דריביתא בחבריה, ויהיב ליה גלימא בגוייהו, כי מפקינן מיניה - ארבעה מפקינן מיניה, גלימא לא מפקינן מיניה.	ואמר אביי:											◆
גלימא מפקינן מיניה. מאי טעמא - כי היכי דלא לימרו גלימא דמכסי וקאי גלימא דריביתא הוא.	רבא:											◆
האי מאן דמסיק תריסר זווי דריביתא בחבריה, ואגר ליה חצר דמתגרא בעשרה ואוגריה נהליה בתריסר. כי מפקינן מיניה - תריסר מפקינן מיניה.	רבא:											■
ולימא ליה: כי אגרא הכי - דהוה קא משתרשי לי, השתא דלא משתרשי לי - כדאגרי כולי עלמא הוא דאגרנא.	רב אחא מדפתי לרבינא:										?	
משום דאמר ליה: סברת וקבלת.											!	
מרבין על השכר ואין מרבין על המכר. כיצד? השכיר לו את חצרו, ואמר לו: אם מעכשיו אתה נותן לי - הרי הוא לך בעשר סלעים לשנה, ואם של חודש בחודש - סלע לחודש, מותר.												■
מכר לו את שדהו, ואמר לו: אם מעכשיו אתה נותן לי - הרי היא שלך באלף זוז, אם לגורן בשנים עשר מנה - אסור.												■
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מ	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבה ורב יוסף, דאמרי תרוייהו:											!	◇
רבא:											■	◇
ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור.											■	<
רב נחמן:											■	◇
ואם לגורן בשנים עשר מנה - אסור											■	◇
אמר ליה: [רב נחמן]											!	◇
רב פפא:											■	◇
רב ששת בריה דרב אידי לרב פפא:											!	◇
רב חמא:											■	◇
דהלכתא כרב חמא, והלכתא כרבי אלעזר, והלכתא כרבי ינאי											■	◇
דאמר: [רבי ינאי]											■	◇
מה לי הן ומה לי דמיהן.											■	◇
מכר לו את השדה ונתן לו מקצת דמים, ואמר לו: אימתי שתצצה הבא מעות וטול את שלך - אסור.											■	מ
הלוהו על שדהו, ואמר לו: אם אי אתה נותן לי מכאן ועד שלש שנים - הרי היא שלי - הרי היא שלו.											■	סה
וכך היה ביתוס בן זונין עושה על פי חכמים.											○	◇
מי אוכל פירות?											^	ג
מוכר אוכל פירות											!	◇
משלשין את הפירות.											!	◇
ולא פליגי, הא דאמר: לכו מייתית קני, הא דאמר: לכו מייתית קני מעכשיו.											■	◇
תני רב ספרא ברבי דבי רבי חייה: פעמים ששניהם מותרין, פעמים ששניהם אסורין, ופעמים שהמוכר מותר ולוקח אסור, ופעמים שהלוקח מותר ומוכר אסור.											■	◇
עני רבא בתריה: פעמים ששניהם מותרין - דאמר ליה קני כשיעור זוזן, פעמים ששניהם אסורין - דאמר ליה לכו מייתית קני מעכשיו, פעמים מוכר מותר ולוקח אסור - דאמר ליה לכו מייתית קני, פעמים											■	◇
מאן תנא שניהם אסורין?											^	◇
רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◇
הא אמר צד אחד ברבית - מותר.											!	◇
משכן לו בית, משכן לו שדה, ואמר לו: לכשתצצה למוכרם, לא תמכרם אלא לי בדמים הללו - אסור, בשוייהן - מותר.											■	◇
מאן תנא בדמים הללו אסור?											^	סה
אמר רב הונא בריה דרב יהושע:											!	◇
האמר צד אחד ברבית - מותר.											■	◇
מכר לו בית, מכר לו שדה, ואמר לו: לכשהיו לי מעות החזירם לי - אסור. לכשהיו לי מעות החזירם לי - אסור.											■	◇
לך - מותר.											■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאן תנא?												ה: ^
דלא כרבי יהודה, דאי רבי יהודה	רב הונא בריה דרב יהושע:											ה: ◇
צד אחד ברבית - מותר.	האמר: [רבי יהודה]											ה: !
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												ה: ג
סיפא דאמר ליה מדעתיה.	רבא:											ה: ◇
ההוא גברא דזבין ליה ארעא לחבריה שלא באחריות, חזיה דהוה קא עציב. אמר ליה: אמאי עציבת? אי טרפו לה מינך - מגבינא לך שופרא, שבחא, ופירי.												ה: ◇
פטומי מילי בעלמא הוא.	אמימר:											ס. ◇
טעמא מאי - כיון דלוקח בעי לאתנווי, והכא מוכר קא מתני, אמרת פטומי מילי בעלמא הוא.	רב אשי לאמימר:											ס. ◇
לכשיהו לך מעות אחזיר לך - מותר	אלא מתניתא, דקתני:											ס. ◇
דמוכר הוא דבעי לאתנווי, מוכר לא אתני ולוקח קא מתני. - ואמרינן: מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												ס. ג
סיפא - דאמר ליה מדעתיה.	ואמר רבא:											ס. ◇
טעמא: דאמר ליה - מדעתיה, הא לא אמר ליה מדעתיה - לא אמרינן פטומי מילי בעלמא הוא												ס. ג
נעשה כמאן דאמר ליה מדעתיה	אמר ליה:											ס. ◇
ההוא שכיב מרע דכתב לה גיטא לדביתהו, אנגיד ואתנת. אמרה ליה: אמאי קא מתנחת? אי קיימת - דידך אנא.	אתמר:											ס. ◇
פטומי מילי בעלמא הוא.	רב זביד:											ס. ◇
ואי לאו פטומי מילי מאי? בדידה קיימא למישדי תנאה בגיטא? בדידה קיימא למשדי תנאה	רב אחא מדפתי לרבינא:											ס. ג
מהו דתימא: הוא גופיה אדעתא דידה קא גמיר ויהיב גיטא, קא משמע לן.												ס. !
הלוהו על שדהו.												ס. <
בשעת מתן מעות - קנה הכל, לאחר מתן מעות - לא קנה אלא כנגד מעותיו.	רב הונא:											ס. ◇
אפילו לאחר מתן מעות קנה הכל.	רב נחמן:											ס. ◇
עבד רב נחמן עובדא גבי ריש גלותא כשמעתיה	[רב נחמן]											ס. ◇
קרעיה רב יהודה לשטריה.	[רב יהודה]											ס. ◇
רב יהודה קרע לשטרך.	אמר ליה ריש גלותא:											ס. ◇
דרדקא קרעיה? גברא רבה קרעיה, חזא ביה טעמא וקרעיה	אמר ליה: [רב נחמן]											ס. ◇
דרדקא קרעיה, דכולי עלמא לגבי דידי בדינא דרדקי נינהו.	איכא דאמרי, אמר ליה: [רב נחמן]											ס. ◇
אפילו בשעת מתן מעות - לא קנה ולא כלום.	הדר אמר רב נחמן:											ס. ◇
אם אי אתה נתן לי מכאן ועד שלש שנים הרי היא שלי - הרי היא שלך	איתיביה רבא לרב נחמן:											ס. ג
אני אומר אסמכתא קניא, ומניומי אמר אסמכתא לא קניא.	אמר ליה: [רב נחמן]											ס. !
ולמניומי קשיא מתניתין												ס. ג

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
מ'מרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
איבעית אימא: מתניתין רבי יוסי היא											◇	סו.	
אסמכתא קניא	דאמר: [רבי יוסי]										◇	סו.	
איבעית אימא: דאמר ליה קני מעכשיו.											◇	סו:	
האי אסמכתא, בזמניה - קניא, בלא זמניה - לא קניא.	מר ינוקא ומר קשישא בני דרב חסדא לרב אשי: הכי אמרי נהרדעאי משמיה דרב נחמן:										■	סו.	
כל מידי בזמניה קני בלא זמניה לא קני.	אמר להו: [רב אשי]									⚡		סו.	
אשכחיה בגו זמניה ואמר ליה: קני - קני, בתר זמניה ואמר ליה קני - לא קני. מאי טעמא - מחמת כיוסופא הוא דקאמר ליה.	דלמא הכי קאמריתו: [מר ינוקא ומר קשישא...]										■	◇	סו.
ולא היא, דאפילו בגו זמניה נמי לא קני. והאי דקאמר ליה קני - קא סבר: כי מטי זמניה לא לית ליטרדן.											■	◇	סו.
האי אסמכתא, זימנין קניא וזימנין לא קניא. אשכחיה דקא שתי שכרא - קני, דקא מהפך אזווי - לא קני.	רב פפא:										■	◇	סו.
דלמא לפכחי פחדיה קא שתי? אי נמי, איניש אחרינא אסמכיה אזווי?	רב אחא מדפתי לרבינא:										⚡		סו.
אי קפיד בדמי - ודאי קני.	אלא אמר רבינא:										■	◇	סו.
דלמא סבר, כי היכי דלא תיתזיל ארעיה?	רב אחא מדפתי לרבינא:										⚡		סו.
אי קפיד בארעא - ודאי קני.	אלא אמר רב פפא:										■	◇	סו.
אף על גב דאמור רבנן אסמכתא לא קניא - אפותיקי הוא למיגבא מינה.	ואמר רב פפא:										■	◇	סו.
מי קאמר ליה קני לגובינא?	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:										⚡		סו.
ואי אמר קני למיגבא מיניה - קני? סוף סוף אסמכתא היא, ואסמכתא לא קניא - אלא אפותיקי דאמר רב פפא מאי היא? - דאמר ליה: לא יהא לך פרעון אלא מזו.	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										!	◇	סו.
ההוא גברא דזבין ליה ארעא לחבריה באחריות. אמר ליה: אי טרפו ליה מנאי - מגבית לי מעידי עידית דאית לך. - אמר ליה: מעידי עידית לא מגבינא לך, דבעינן למיקם קמאי. אלא מגבינא לך מעידי אחרים דאית לי. לסוף טרפוה מיניה, אתא בדקא שקיל לעידי עידית.											○	◇	סו.
מעידית אמר ליה - והא קיימא.	סבר רב פפא למימר:										■		סו.
ולימא ליה כי אמרי לך אנא מגבינא לך - דהוה עידית קיימא, השתא קיימא ליה עידית במקום עידי עידית.	רב אחא מדפתי לרבינא:										■	◇	סו.
רב בר שבא הוה מסיק ביה רב כהנא זוזי.											○		סו.
אמר ליה: אי לא פרענא לך ליום פלוני - גבי מהאי חמרא.											○		סו.
כי אמרינן אסמכתא לא קניא - הני מילי בארעא, דלאו לזבונא קיימא. אבל חמרא, כיון דלזבונא קאי - כוזזי דמי.	סבר רב פפא למימר:										■	◇	סו.
כל דאי - לא קני.	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא: הכי אמרינן משמיה דרבה:										■	◇	סו.
השתא דאמור רבנן אסמכתא לא קניא - הדר ארעא והדרי פירי.	רב נחמן:										■	◇	סו.
למימרא דסבר רב נחמן: מחילה בטעות לא הווי מחילה?											⚡		סו.
המוכר פירות דקל לחבירו, אמר רב הונא: עד שלא באו לעולם - יכול לחזור בו. משבאו לעולם - אין יכול לחזור בו.	והאיתמר: [רב הונא]										■	◇	סו.
אף משבאו לעולם - יכול לחזור בו.	ורב נחמן אמר:										■	◇	סו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא		מאן דאמר														
ש"י כי משכנתא דסורא, דכתבי בה הכי: במשלם שניא אילין תיפוק ארעא דא בלא כסף.												!	◇	ס:		
האי משכנתא, באתרא דמסלקי - אין בעל חוב גובה הימנה, ואין הבכור נוטל בה פי שנים, ושביעית משמטתה. ובאתרא דלא מסלקי - בעל חוב גובה הימנו, ובכור נוטל בו פי שנים, ואין שביעית משמטתה.	רב פפא ז"ב הוה ברין דרב יהושע אמרי												■	◇	ס:	
האי משכנתא, באתרא דמסלקי - מסלקי ליה ואפילו מתמרי דאבודיא, ואי אגבהנהו בסיסני - קננהו. ולמאן דאמר כליו של לוקח ברשות מוכר - קנה לוקח, אפילו דלא אגבהנהו בסיסני - קננהו.	ואמר מר זוטרא משמיה דרב פפא:												■	◇	ס:	
פשיטא, באתרא דמסלקי ואמר לא מסתלקא - הא קאמר דלא מסתלקא. אלא באתרא דלא מסלקי, ואמר מסתלקא, מאי? צריך למיקנא מיניה, או לא?													^	◇	ס:	
לא צריך למקנא מיניה	רב פפא:												◆	!	◇	ס:
צריך למקנא מיניה.	רב ששת בריה דרב אידי												◆	!	◇	ס:
והלכתא: צריך למקנא מיניה.													■	◇	ס:	
אמר: איזיל ואיתי זוזי - לא אכיל.													■	◇	ס:	
איזיל ואטרה ואיתי זוזי - רבינא אמר: אכיל	[רבינא]												◆	■	◇	ס:
לא אכיל.	מר זוטרא בריה דרב מרי:												◆	■	◇	ס:
והלכתא: לא אכיל.													■	◇	ס:	
רב כהנא ורב פפא ורב אשי לא אכלי בנכייא	[רב כהנא ורב פפא ורב אשי]												○		ס:	
רבינא אכיל בנכייא.	[רבינא]												○		ס:	
מאי טעמא דמאן דאכיל בנכייא - מידי דהוה אשדה אחוזה. שדה אחוזה, לאו אף על גב דקא אכיל פירי טובא, אמר רחמנא קא פריק לה בארבעה זוזי, הכא נמי לא שניא. ומאן דאסר - אמר לך: שדה אחוזה הקדש היא, ורחמנא אוקמיה אפדיון. הכא - הלוואה היא, ומיחזי כרבית.	מר זוטרא:												■	◇	ס:	
אמרו לי סבי דמתא מחסיא: סתם משכנתא - שתא.	רב אשי:												■	◇	ס.ת.	
למאי נפקא מינה?													?		ס.ת.	
דאי אכיל לה שתא - מצי מסלק ליה, ואי לא - לא מצי מסלק ליה.													!	◇	ס.ת.	
אמרו לי סבי דמתא מחסיא: מאי משכנתא - דשכונה גביה.	ואמר רב אשי:												■	◇	ס.ת.	
למאי נפקא מינה													?		ס.ת.	
לדינא דבר מצרא.													!	◇	ס.ת.	
לית הלכתא לא כטרשי פפונאי, ולא כטרשי מחזונאי, ולא כחכירי נרשאי.	רבא:												■	◇	ס.ת.	
כטרשי פפונאי - כטרשי דרב פפא.													■	◇	ס.ת.	
שטרי מחזונאי - דוקפי ליה לרווחא אקנא, וכתבי ליה בשטרא.													■	◇	ס.ת.	
מי יימר דהוה רווחא?													?		ס.ת.	
אבא עביד הכי, וכי אתו לקמיה - מהימן להו.	מר בר אמיר לרב אשי:												○		ס.ת.	
תינה היכא דאיתיה לדידיה, אי שכיב ונפל שטרא קמי יתמי מאי?	אמר ליה: [רב אשי]												?		ס.ת.	
הוי (קהלת י') כשגגה שיצא מלפני השליט, ונח נפשיה דאמימר.													○		ס.ת.	
חכירי נרשאי - דכתבי הכי: משכן ליה פלניא ארעיה לפלניא, והדר חכרה מיניה.													■	◇	ס.ת.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימת קנאה דאקנייה נהליה?												סח.
והאידינא דקא כתבי הכי: קנינא מיניה ושהינא כמה עידי, והדר חכרה כדי שלא תנעול דלת בפני לווין - שפיר דמי.												סח.
ולאו מלתא היא.												סח.
אין מושיבין חנוני למחצית שכר, ולא יתן מעות ליקח בהן פירות למחצית שכר, אלא אם כן נותן לו שכרו כפועל.												סח.
אין מושיבין תרנגולין למחצה, ואין שמין עגלין וסייחין למחצה, אלא אם כן נותן לו שכר עמלו ומזונו.												סח.
אבל מקבלין עגלין וסייחין למחצה, ומגדלין אותן עד שיהו משולשין, וחמור - עד שתהא טוענת.												סח.
כפועל בטל.	תנא:											סח.
מאי כפועל בטל?												סח.
כפועל בטל של אותה מלאכה דבטל מינה.	אביי:											סח:
וצריכא, דאי תנא חנוני - חנוני הוא דסגי ליה כפועל בטל, משום דלא נפיש טרחיה. אבל מעות ליקח בהן פירות, דנפיש טרחיה - אימא לא סגי ליה כפועל בטל. ואי תנא מעות ליקח בהן פירות - הוה אמיאנא התם הוא דבעי כפועל בטל, משום דנפיש טרחיה, אבל חנוני דלא נפיש טרחיה - אימא סגי ליה במשהו בעלמא, דאפילו לא טבל עמו אלא בציר, ולא אכל עמו אלא גרוגרת אחת - זהו שכרו, צריכא.												סח:
(כמה עיזי, ותרנגולין מעלין סימן).												סח:
כמה הוא שכרו - בין מרובה ובין מועט, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											סח:
אפילו לא טבל עמו אלא בציר, ולא אכל עמו אלא גרוגרת אחת - זהו שכרו.	רבי יהודה:											סח:
נותן לו שכרו משלם.	רבי שמעון בן יוחאי:											סח:
אין שמין לא את העזים ולא את הרחלים, ולא כל דבר שאינו עושה ואוכל למחצה.	תנו רבנן: [ת"ק]											סח:
שמין את העזים מפני שחולבות, ואת הרחלים מפני שגוזזות ושוטפות ומורטות, ואת התרנגולת מפני שהיא עושה ואוכלת.	רבי יוסי ברבי יהודה:											סח:
ותנא קמא גיזה וחלב לא ספק שכר עמלו ומזונו?												סח:
בגיזה וחלב כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בנסיובי ותותרי.												סח:
תנא קמא סבר לה כרבי שמעון בן יוחי	[תנא קמא]											סח:
נותן לו שכרו משלם	דאמר: [רבי שמעון בן יוחאי]											סח:
רבי יוסי ברבי יהודה סבר לה כאבוב	[רבי יוסי ברבי יהודה]											סח:
אפילו לא טבל עמו אלא בציר, ולא אכל עמו אלא גרוגרת אחת - זהו שכרו.	דאמר: [רבי יהודה]											סח:
משכרת אשה לחברתה תרנגולת בשני אפרוחין.	תנו רבנן:											סח:
אשה שאמרה לחברתה: תרנגולת שלי וביצים שליכי, ואני ואת נחלוק באפרוחין רבי יהודה מתיר	[רבי יהודה]											סח:
אוסר.	רבי שמעון:											סח:
ורבי יהודה לא בעי שכר עמלו ומזונו?												סח:
איכא ביצים מזורות.												סח:

central point for summary and review- וחזרה לסיכום וזורה- insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של פיסקה story- מעשה- O	disputants- חולקים- ♦ statement- מימרא- ■
key- מקרא- :	challenge- קושיא- ⚡ question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מקום שנהגו להעלות שכר כתף, למעות, לבהמה - מעלין, ואין משנין ממנהג המדינה.	תנו רבנן: [ת"ק]									♦	■	◇	סה:
שמין עגל עם אמו, וסיח עם אמו, ואפילו במקום שנהגו להעלות שכר כתף למעות.	רבן שמעון בן גמליאל:									♦	■	◇	סה:
ורבן שמעון בן גמליאל לא בעי שכר עמלו ומזונו?										⚡			סה:
איכא גללים.	[רבי שמעון בן גמליאל]									!		◇	סה:
ואידך										⚡			סה:
גללים אפקורי מפקיר להו.	[ת"ק]									!		◇	סה: